

Kirjade ja pakkide postiraha.

Vihtkirjade eest on termes Venemaal 7 kop. Iga loodi pealt, linnades aga 3 kop. Iga kirja eest kuni 3 naela rahusteni postiraha maksta. Kõikpeale all saadetud trükitööde eest tuleb iga 1 loodi pealt 2 kop. maksta. Kirja kinnitamine maksab peale postiraha 7 kop. Kui kinnitatus kiri posti peal kaduma läheb, siis on kirja saatjal õigus 10 rubla iga kadunud kirja eest lahjutatsumist nõuda. Selle juures ei ole tal muud tarvis, kui kinnitamise kviitungi ette näidata. Kirjamarkisid saab posti pealt, tükk 1, 2, 3, 4, 5, 7, 10, 14, 20, 35, 50, 70 kop. ja 1, 3 $\frac{1}{2}$ ja 7 rubla. Markidega kirja ümbriseid mähkivad 5 $\frac{1}{2}$, 7 $\frac{1}{2}$, 10 $\frac{1}{2}$, 14 $\frac{1}{2}$ ja 20 $\frac{1}{2}$ kop. tükk, lahtised postkaardid 3 ja 4 kop., kui vastus ette ära maksetakse 6 ja 8 kop. tükk. Tembeidatud ümbriseid ei või raha saatmiseks mitte tarvitada. Pakkide saatmise kulu on: 1) Euroopa Venemaal Kausaasia maaga: kuni 2 naela eest 25 kop., 2 kuni 7 naela 45 kop., 7 kuni 12 naela 65 kop. 2) Ohtu-Siberis: Turkestani Transkaspia kuberm. ja Turgai maakonnas kuni 2 naela eest 45 kop., 2 kuni 7 naela 85 kop., 7 kuni 12 naela 1 rubl. 25 kop. 3) Hommiku-Siberis: Jenisei, Irkutski ja Jakutski kubermangudes, Amuri ja Transbaikali maakondades, Primorskaja Sahalini saarega ja «wantungi maakonnas kuni 2 naela 65 kop., 2 kuni 7 naela 1 rubla 25 kop., 7 kuni 12 naela 1 rubla 85 kop. Pakkide eest, mis üle 12 naela kaaluvad, saab iga naela eest järgmist maksu võetud: kuni 500 werstani 5 kop. — 500 kuni 1000 werstani 10 kop. — 1000 kuni 2000 wer. 20 kop. — 2000 kuni 3000 wer. 25 kop. — 3000 kuni 4000 w. 30 kop. — üle 4000-da wersta 35 kop. Kviitungi eest ei saa maksu võetud. Kui pakk posti peal kaduma läheb, maksab postivalitsus saajale kviitungi ettenäitamise peale paki hinda võlja, aga ainult siis, kui hind saatmise juures üles on antud; vihtpakkide eest, mille hind mitte üles antud pole, ei vastuta posti valitsus mitte. Hinnapaki juures peab pealiskirjal «Hinnas» (hinnaline) märkima ja hind termetes rublades tähtedega üles tähenõutud olema. — Pakkide, mille hind üle 500 rubla kannab, ei võeta posti peal mitte vastu.

Rahakirjade eest, mille juures «денежное» pyda. adreßi peale tuleb kirjutada, maksetakse: a) kaalurahaga: 7 kop. loodi pealt omamaal ja 10 kop. loodi pealt väljamaale, b) kinnitamise raha: kuni 10 rublani 10 kop., 10 kuni 100 rublani 25 kop., iga juuretulema 100 rubla pealt 15 kop.; — väljamaale iga Venemaa piiriala maadesse, nimelt Sakjamaale, Austria-Ungria maale, Türgi maale ja Rumänimaale iga 112 rubla 50 kop. pealt 4 kop., iga teise maasse 10 kop.

Postisaadetused sõjemaaksmile teel on lubatud Sakja-, Austria-, Saksimaale, Prantsuse- ja Belgia-maale järgmistel summadel: 216 marki Sakjamaale, 254 krooni Austriale ja 266 franki Prantsuse-maale ja Saksimaale. — Kätesaamise tulud on iga 10 rubla pealt 10 kopikat saadetavast summast. — Saadetavad summad Sakjamaale peavad üles antama markides ja penningites, Austriale kroonides ja bellerides, Prantsuse-maale ja Saksimaale frankides ja sentimides.

Telegrammid. Telegrammi sõnumite maks on tabeljuga: a) põhjustaks, b) maks iga sõna eest. Võhjustaks termes Venemaal on 15 kop. Maks iga sõna eest on 1) linnades 1 kop. 2) igas Euroopa-Venemaa kohta, Soomemaale ja Kausaasia 6 kop. 3) Kausa-Venemaa 10 kop.

Stempelmarkid. 5-e kopikaline stempelmark tuleb panna: kviitungide peale, millest kviitungi oma nime läbi kirjutab; 10-ne kopikaline stempelmark dokumentide ja akte peale, selle määrus kuni 50-ne rublani tõuseb, ja ta kuni 80-ne lehesõlgele sõnoraamatute peale, sellele võla peal võetud laupa sõjefirjutatub saab; 15-ne kopikaline stempelmark seltsiliste-kaardi peale; 60-ne kopikaline stempelmark palvekirjade, sünnimise- ja ristimise tõhede ning attestatsioonide ja laadud-kirjade peale igasõle kohtuõle. (Vastuse tarvis tuleb veel teine 60-ne kopikaline stempelmark palvekirjade juure lisada. 1-he rublaline stempelmark on volikirjade ja testamentide j. n. e. peale panna.

Juba.

Kinnetel 2. Gr.

„Juba!“

Selle pool küsima, pool lautiva terwitusega võttis nais-hambaarst, preili Alma Saar, cand. Tammemäge vastu, keda ta tänaseks kunstinik Wahtriku soovitusel oma theewee õhtule oli palunud.

Wahtriku laudu oligi Tammemägi kutsu saanud ja see oli omalt poolt veel kaardi nurga peale kirjutatud: „Katsu wiisakas olla!“

Wist ei olnud Tammemägi selle näpunäite järele käinud, sest muidu ei oleks teda niisuguse põlgust avaldava „jubaga!“ vastu võetud.

Jaheda peanikutamisega oli, preili Alma teda võeraste-tuppa sisse astuda palunud, kus nähtavasti sõid veel korraldamata oli.

„Ma tulin wist natuke wara?“ kutsus Tammemägi end kohmetanult wabandada, kui ta perenaist ühes laenatud tüdrukuga tubades ümber talitama nägi, nagu ei oleks teda olemasgi.

„Ei sugugi. Kutjekaardil seisib ju — sõna sõnalt — kell neli!“

Ei mingit pehmenawat pilku.

„Sõna sõnalt! — Seep see oligi! — Kui hea kombetega inimene oleks ta tund aega hiljem tulema pidanud, kuid oma talupojalikus juhmuises ei olnud ta seda kawatzenud.

Eht Tammemägi küll see mees ei olnud kes ennast tergesti heidutada lasks, oli seisuford talle siiski piinlik.

Et tal istudes igaw hakkas, tõusis ta üles ja kõndis tuas ümber.

Preili pill riivas teda etteheitwalt. Kas tal wast igaw oli? Misparast tuli ta siis nii wara? Ükski mägilis